بد وإياك نستعين اهلينـــــــا الصراط المستقيم صراط الدين أتعمت سم المة الرحمـــن الرحيم الحمد للة رب العالمين الرحيم مــالك يوم الدين إياك نعبد وإياك نستعين اهلينـــــــا الصراط المستقيم صراط الدين اتعمت
בכל עמעד, ובכל מאדד. והיו הדברים האלה, אשר אנכי מצואמע, ישראל: יהוה אלהינו, יהוה אחיד ואהבה, את יהנה אלהיד, בכל לבבד ובכל עמעד, ובכל מאדד. והיו הדברים האלה, אשר אנכי מצו
τεις πατεφ ημων ο εν τοις ουφανοις αγκαθητω το ονομα σου ελθετω η βασιλετα σου γενηθητω το θελημα σου ως εν ουφανω και επμεις πατεφ ημων ο εν τοις ουφανοις αγκαθητω το ονομα σι
اللا تقار الان مرد مسالي المقيم ميراط الدين أنغمت سم الله الرخسين الرجيع المتغذ للوزيرة التاليين التحد موالرجيع مسالي تزم اللي لمالا تقار الان مرد مدة مسالي تغذ الدين مرد مدة مسالي تغذ اللي المن اللي المن المعاد المريد مرد من المراحي المعاد المريد مرد من المراحي المعاد المريد مرد من الم
ער שנין אין איר אנכי מצושמע, ישראל: יהנה אלהינוי אלי ארי יהנה אלי אלי אלי אין איני אין איני אין איני אין איניי מצו
יצר ולכל לפיון ונכל אודן. וסיו סוט ים מטער שביי שונים ומא שאפטים ים שיש איצר וכיבי ובוובי וכיבי ובובי וכיבי ובוובי וכיבי ובוובי וכיבי ובובי וכיבי ובוובי וכיבי ובוובי וכיבי ובוובי וכיבי ובובי וכיבי ובוובי וכיבי ובוובי וכיבי וביבי ביוובי וביבי בי בינו ביבי וביבי ובי וביבי ביוובי ביים וביבי בי וביבי ביונים בינובי וכיבי וכיבי וכיבי וכיבי וכיבי וביבי ביוובי בי עובי גובי וביבי בי גובי ביני ביבי ביונובי וביבי ביונים ביונים ביבי ביבי וביבי וכיבי וביבי וביבי ביוובי בייבי ובי
reic norse on an entreic norse on the set of
reic same sin a strange in a strange in the strange is the strange is the strange in the strange in the strange is a strange is
د تعدن المد المعنى المد المعنى عن معال وعلمه والمعالم والمعالم والمعال المعال المعا المعال المعال المعال المعال المعال
השנה אני שיו ושנים ששאיים ושנים ששאיים איין איין אנכי מצואמע, ושהא איין אור אנכי מצואמע, ושנים ששאיים איין איין איין איין איין איין איין
the sy book was share here of the other
م من
כל-נפשד, ובכל-מאדד. והיו הדברים האלה, אשר אנכי מצווצמע. ישראל: יהוה אל תנור הווי הדע היה אי יהוה להיד, בכל-לבבד ובכל-נפשד, ובכל-מאדד. והיו הדברים האלה, אשר אנכי מצו
بد وإياك نستعين اهدنــــــا الصراط المستقيم صيراط الدين انعمت سم اللة الرحمــن الرحيم الحمد للة رب العالمين الرحمــن الرحيم مــالك يوم الدين إياك فعبد وإياك نستعين اهدنــــــا الصراط المستقيم صيراط الدين انعمت
בכל עמשך, ובכל מאדך. והיו הדברים האלה, אשר אנכי מצועמע, ישראל - יהוה אלהינו, יהוה אחד ואסבת, את יהנה אלהיד, בכל לבבך ובכל עמשך, ובכל מאדך. והיו הדברים האלה, אשר אנכי מצו
τεις πατεφ ημων ο εν τοις ουφανοις αγιασθητω το ονομα σου ελθετω η βασιλετα σου γενηθητω το θελημα σου ως εν ουφανω και επμεις πατεφ ημων ο εν τοις ουφανοις αγιασθητω το ονομα σι
الالاردية مسالك تؤالله المقيم صراط اللين أنغمت سم الله الرخمان الرجيح المتغلة للمرزعة القالجين الترجيع مسالك تؤالا المد المالديد مسرو مراط اللين أنغمت
אר אונה אנו אל מינה אנו אלה אי אי אינה מצוצמע, ישראלי יהוה אלה אלה אנו אלהי אלה יאות אל מינה בכל לביון ובכל אור אר אר אינה מצואה אל מינה בכל לביון והיו הדבר האר מער אנה מצואה אלה יהוה אלה אלהי אל מינה בכל לביון ובכל אורן. והי מור אמד האר האר את יהוה את האר אור אינה יהוה אנו הביי וביי ובווביי ולביי ויניין אור אנהי אל מינה בכל לביון ובכל אורן. והיו הדבר מצואה אלהי איר אנהי מצואה אל מינה בכל לביון ובכל אורן. והיו הדברה מצואה אלהי איר אנהי מצואה אלהי אור אנהי מצואה אלהי מצואה אלהי ארי היון היי מצואה אלהי אור מור את הייניים אור אנהי אור אנהי הוה את הייניים אורי אנהי הוהי מצואה אלהי היון אנהי מצואה אלהי הייניים אורי אנה
יי עסט גווטיס סי שוד לעטיין גיסענטטיין געריין אין אין אין אין אין אין אין אין אין
Leic noteo no pongen son entreig noteo no pong
من المعني الذي الذي الذي الذي الذي الذي الذي الذ
set incred there a proceed and a constrained a
ما من
ב- נפעד, ובכל-מאדד. והיו הדברים האלה, אשר אנכי מצואמע, ישראל: יהוה אלהינו, יהוה אחד ואהדת, את יהוה אלהיד, בכל-לבבד ובכל-נפעד, ובכל-מאדד. והיו הדברים האלה, אשר אנכי מצו
بد وإياك نستعين اهلن الصراط المستقيم صراط الدين انعمت سم الله الرحمسن الرجيم الحمد لله زب العالمين الرحمسن الرجيم مسالك يوم الدين إياك نعبد وإياك نستعين اهلن الصراط المستقيم صراط الدين انعمت
בכל-עמעד, ובכל-מאדד. והיו הדברים האלה, אשר אנכי מצוצמע, ישראל: זהוה אלהינו, זהוה אתי זאהבת, את זהנה אלהיד, בכל-עבד ובכל-עמעד, ובכל-מאדד. והיו הדברים האלה, אשר אנכי מצו
reic ματεδ ύμων ο εν τοις οπόανοις αλιασθύεν το ονοίτα σου εγθετω ή βασιγεια σου λενήθητω το θεγύμα σου ως εν ορδανώ και ενίτεις ματεδ ύμων ο εν τοις οπόανοις αλιασθύεν το ονοίτα οι
ر الا تقد والا تشعير الله المقدم صراط الدين أنعت شم الله الرحمت الرجم المحنة لله ترب الترجم مسالف تتر الترجم مسالف المن الله المار المسالف المعراط الدين أنعت ر
א אור מאוזעמע נשראל: יהנון פי איר מאוזעמע נשראל: יהנון פי איר מאוזעמע נשראל: יהנון פי
ידע ולבללופען, ונכליטאון. וכיי סואר פארא ולבליטאון. וכיי סואר פארא אין אין אין אין אין אין אין אין אין אי
רימט שומשריי אור ארכי מצושמע, ישראלי נווג ארגעיי אוראי ארגי מצושמע, ישראלי נווג
مرد معالی المحرد مالات (مالات) معالی معال معالی معالی معالی معالی معالی
معدن هود
مد معاده معاده عاده معاده عادة محرسان ألبين أغنت شر الله الرحسي المدار محد معاده معاده عاده معادة عن الله الرحسي العد الرام بإطراب المرام المرام المرام المرام المرام المرام المرام الم محد من العار المحرف المرام ا

The Bee (Quran 16) 57-59

وَيَحْعَلُونَ لِلّهِ الْبَنَاتِ سُبْحَانَهُ وَلَهُم مَّا يَشْتَهُونَ ٧٥ وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ بِالأُنثَى ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًا وَهُوَ كَظِيمٌ ٥٩ يَتَوَارَى مِنَ الْقَوْمِ مِن سُوءٍ مَا بُشِّرَ بِهِ آَيُمْسِكُهُ عَلَى هُونٍ أَمْ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِ أَلاَ سَاء مَا يَحْكُمُونَ ٩

57 And they assign unto God daughters - Be He Glorified! - and unto themselves what they desire;

58 When if one of them receiveth tidings of the birth of a female, his face remaineth darkened, and he is wroth inwardly.

59 He hideth himself from the folk because of the evil of that whereof he hath had tidings, (asking himself): Shall he keep it in contempt, or bury it beneath the dust. Verily evil is their judgment.

The Night Journey (Quran 17) 31

وَلَا تَقْتُلُواْ أَوْلادَكُمْ خَشْيَةَ إِمْلاقٍ نَّحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَإِيَّاكُم إِنَّ قَتْلَهُمْ كَانَ حِطْءًا كَبِيرًا

Slay not your children, fearing a fall to poverty, We shall provide for them and for you. Lo! the slaying of them is great sin.

The Overthrowing (Quran 81) 8-9

وَإِذَا الْمَوْؤُودَةُ سُئِلَتْ ٨ بِأَيِّ ذَنبِ قُتِلَتْ ٩

8 And when the girl-child that was buried alive is asked

9 For what sin she was slain,

The Hypocrites (Quran 63) 9 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُلْهِكُمْ أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَن ذِكْرِ اللَّهِ وَمَن يَفْعَلْ ذَلِكَ فَأُوْلَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ

O ye who believe! Let not your wealth nor your children distract you from remembrance of God. Those who do so, they are the losers.

Sahih Muslim 4763

أن عائشة زوج النبي صلى الله عليه وسلم قالت جاءتني امرأة ومعها ابنتان لها فسألتني فلم تجد عندي شيئا غير تمرة واحدة فأعطيتها إياها فأخذتها فقسمتها بين ابنتيها و لم تأكل منها شيئا ثم قامت فخرجت وابنتاها فدخل علي النبي صلى الله عليه وسلم فحدثته حديثها فقال النبي صلى الله عليه وسلم من ابتلي من البنات بشيء فأحسن إليهن كن له سترا من النار

'A'ishah, the wife of God's Messenger, may God be pleased with her, said:

A woman came to me along with her two daughters. She asked me for (charity) but she found nothing with me except one date, so I gave it to her. She accepted it and then divided it between her two daughters and she ate nothing of that. She then got up and went out, and so did her two daughters. When God's Messenger (may peace be upon him) came I narrated to him her story. Thereupon he (may peace be upon him) said: "Whoever is destined with the responsibility of (bringing up) daughters, and he accords benevolent treatment towards them, they would be protection for him against Hell-Fire".

Sahih Muslim 4947

عن عمر بن الخطاب أنه قال قدم على رسول الله صلى الله عليه وسلم بسبي فإذا امرأة من السبي تبتغي إذا وجدت صبيا في السبي أخذته فألصقته ببطنها وأرضعته فقال لنا رسول الله صلى الله عليه وسلم أترون هذه المرأة طارحة ولدها في النار قلنا لا والله وهي تقدر على أن لا تطرحه فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم لله أرحم بعباده من هذه بولدها

'Umar bin al-Khattab, may God be pleased with him, reported:

There were brought some prisoners to God's Messenger (may peace be upon him) among whom there was also a woman, who was searching (for someone) and when she found a child among the prisoners, she took hold of it, pressed it against her chest and provided it suck. Thereupon God's Messenger (may peace be upon him) said: "Do you think this woman would ever afford to throw her child in the Fire?" We said: "By God, so far as it lies in her power, she would never throw the child in Fire". Thereupon God's Messenger (may peace be upon him) said: "God is more kind to His servants than this woman is to her child".

Sahih Muslim 4282

عن أبي هريرة أن الأقرع بن حابس أبصر النبي صلى الله عليه وسلم يقبل الحسن فقال إن لي عشرة من الولد ما قبلت واحدا منهم فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم إنه من لا يرحم لا يرحم

Abu Hurairah, may God be pleased with him, reported:

Al-Aqra' bin Habis saw God's Messenger (may peace be upon him) kissing Al-Hasan. He said: I have ten children, but I have never kissed any one of them, whereupon God's Messenger (may peace be upon him) said: "He who does not show mercy (towards his children), no mercy would be shown to him".

Sahih Muslim 3245

عن أبي هريرة عن النبي صلى الله عليه وسلم قال بينما امرأتان معهما ابناهما جاء الذئب فذهب بابن إحداهما فقالت هذه لصاحبتها إنما ذهب بابنك أنت وقالت الأخرى إنما ذهب بابنك فتحاكمتا إلى داود فقضى به للكبرى فخرجتا على سليمان بن داود عليهما السلام فأخبرتاه فقال ائتوني بالسكين أشقه بينكما فقالت الصغرى لا يرحمك الله هو ابنها فقضى به للصغرى

Abu Hurairah, may God be pleased with him, reported:

God's Messenger (may peace be upon him) said: "While two women had been going along with their two sons, a wolf came and made away with the child of one of them. One of the two women said to the other: 'It is with your child that it (the wolf) has run away'. The other one said: 'It has run away with your child'. They brought the matter to Prophet David for decision and he made a decision in favour of the elder one. They then went to Prophet

Solomon son of David (may peace be upon both of them) and told him (the story). He said: 'Bring me a knife so that I may cut him (the child) (into two parts) for you'. The younger one said: 'No, it cannot be, may God have mercy upon you, he (the child) belongs to her (the elder)'. So he gave a decision in favour of the younger one".

The Blessing of Children

Genesis 1:27-28

27 So God created man in his own image, in the image of God he created him; male and female he created them. 28 And God blessed them. And God said to them, "**Be fruitful and multiply** and fill the earth and subdue it and have dominion over the fish of the sea and over the birds of the heavens and over every living thing that moves on the earth."

Genesis 4:1

Now Adam knew Eve his wife, and she conceived and bore Cain, saying, "I have gotten a man with the Lord."

Psalm 127

1 Unless the Lord builds the house, those who build it labour in vain. ... 3 Behold, children are a heritage from the Lord, the fruit of the womb a reward. 4 Like arrows in the hand of a warrior are the children of one's youth. 5 Blessed is the man who fills his quiver with them! They shall not be put to shame when they speak with enemies in the gate.

Psalm 128

1 A Song of Ascents. Blessed is everyone who fears the Lord, who walks in his ways! 2 You shall eat the fruit of the labour of your hands; you shall be blessed, and it shall be well with you. 3 Your wife will be like a fruitful vine within your house; your children will be like olive shoots around your table. 4 Behold, thus shall the man be blessed who fears the Lord. 5 The Lord bless you from Zion! May you see the prosperity of Jerusalem all the days of your life! 6 May you see your children's children! Peace be upon Israel!

Genesis 48:8-20

8 When Israel saw Joseph's sons, he said, "Who are these?" 9 Joseph said to his father, "They are my sons, whom God has given me here." And he said, "Bring them to me, please, that I may bless them." 10 Now the eyes of Israel were dim with age, so that he could not see. So Joseph brought them near him, and he kissed them and embraced them. 11 And Israel said to Joseph, "I never expected to see your face; and behold, God has let me see your offspring also." ... 20 So he blessed them that day, saying, "By you Israel will pronounce blessings, saying, 'God make you as Ephraim and as Manasseh.'" Thus he put Ephraim before Manasseh. כז וַיִּבְרָא אֶלהִים | אֶת־הְאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצֵלְמוֹ בְּצֵלֶם אֶלהִים בְּרֵא אֹתֵו זָכָר וּנְקֵבָה בְּרָא אֹתֵם: כח וַיְבֵרֶך אֹתַם אֱלהִים וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלהִים פְּרִוּ וּרְכֵוּ וּמִלְאָוּ אֶת־הָאָרֶץ וְכִבְשָׁהָ וּרְדוּ בִּדְגַת הַיָּם וּרְכֵוּ הַשְׁמַׁיִם וּבְכָל־חַיָּה הְרֹמֵשֶׁת עַל־הָאֶרֶץ:

וְהָאָדָם יְדַע אֶת־חַוָּה אִשְׁתֵּוֹ וַתַּקָר וַתַּלֶד אֶת־לַיִז וַתּאֶטֶר קְנֵיתִי אַישׁ אֶת־יְהוֶה:

א שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לִשְׁלֹמִה אִם־יְהֹוָה | לאֹ־יִבְנֶּה בַּיִת שָׁוְא | עָמְלוּ בוֹנֵיו בֵּוֹ ... ג הִנֵּה נַחֲלַת יְהֹוָה בְּנִים שָׁכָּר פְּרֵי הַבְּטֶז: ד כְּחִצִים בְּיַד־גִּבְּוֹר כֵּן בְּנֵים שָׁכָר פְּרֵי הַבְּטֶז: ד כְּחִצִים בְּיַד־גִּבְוֹר כֵּן בְּנֵים שָׁכָר פְּרֵי הַאַשֶׁן: ד כְּחִצִים בְּיַד־גִּבְוֹר כֵּן בְּנֵים שָׁכָר פְּרֵי הַאַשֶׁרֵי הַגָּבֶר אֲשֶׁר מִלֵּא אֶת־אַשְׁפָּתוֹ מַמֶהֵם לָא יֵרֲשׁוּ כֵּי־יְדַבְּרָוּ אֶת־אוֹיְבֵים בַּשְׁעַר:

א שִּׁיר הַמַּאֲעַלוֹת אַשְׁבִי כָּל־יְבֵא יְהֹוָה הַהֹלֵך בִּדְרְכֵיו: ב יְגֵיעַ כַּפָּיך כֵּי תֹאכֵל אַשְׁרָיך וְטִוֹב לְךּ: ג אָשְׁתְּךָ | כְּגָפֶן כּּיִיָּה בְּיַרְכְּתֵי בִׁיתֶך בָּנִיך כִּשְׁתְּךָ ו בִיְגַיע סָבָּיב לְשָׁלְחָנֶך: ד הִבֵּה כִי־כֵן כִּשְׁתִלֵי זֵיתִים סְבִיב לְשָׁלְחָנֶך: ד הִבֵּה כִי־כֵן יְכִּרַך גָּבֶר יְרֵא יְהֹוֶה: ה יְבָרֶכְךָ יְהֹוָה מִצִּיוֹן וּרְאֵה בְּטַוּב יְרוּשָׁלֶם כֵּל יְמֵי חַיֶּיִד: ו וּרְאֵה־בְנַים לְבָנֶיך שָׁלוֹם עַל־יִשִׂרָאֵל:

ח וַיַּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת־בְּנֵי יוֹסֵף וַיָּאׁמֶר מִי־אֵלֶה: ט וַיְּאׁמֶר יוֹסַף אֶל־אָבִיו בְּנִי הֵׁם אֲשֶׁר־נְתַזְ־לִי אֲלָהִים בְּזֶה וַיֹּאׁמֶר מְחֶם־נָא אַלַי וַאֲבְרַכֵם: י וְעֵינֵי יִשְׁרָאֵל בְּרְדָוֹ מִזֶּקֶן לָא יוּכַל לְרְאָוֹת וַיַּגֵּשׁ אֹתָם יִשְׁרָאֵל בְּרְדוּ מִזֶּקֶן לָא יוּכַל לְרְאָוֹת וַיַּגֵּשׁ אֹתָם אַלְיו וַיִּשַׁק לְהֶם וַיְחַבֵּק לְהֶם: יא וַיָּאֹמֶר יִשְׁרָאֵל אֶלִיו וַיִּשַׁק לְהֶם וַיְחַבֵּק לָהֶם: יא וַיָּאֹמֶר יִשְׁרָאֵל אֶלִיו וַיִּשַׁק לְהֶם וַיְחַבֵּק לָא פּלְלְתִי וְהִנָּה הֶרְאָה אֹתֵי אֶלִיוּ וַיִּשְׁק לְהֶם וַיְחַבֵּק לָא פּלְלְתִי וְהַנָּה הֶרְאָה אֹתֵי אֶלִהִים גַּם אֶת־זַרְעֶדָ: ... כ וַיְבָּרַכֵם בַּיִּוֹם הַהוּאָ לַאמוֹר בְּדָ יְכָרֵך יִשְׁרָאֵל לֵאמֹר יְשָׂמְדָ אֶלָהִים כְּאָפְרַיִם וְכִמְנַשֶׁה וַיָּשֶׂחָב אָת־זַרָעָדָ:

The Sacrifice of Children Genesis 22:1-3, 10-12

1 After these things God tested Abraham and said to him, "Abraham!" And he said, "Here am I." 2 He said, "Take your son, your only son Isaac, whom you love, and go to the land of Moriah, and offer him there as a burnt offering on one of the mountains of which I shall tell you." 3 So Abraham rose early in the morning, saddled his donkey, and took two of his young men with him, and his son Isaac. And he cut the wood for the burnt offering and arose and went to the place of which God had told him. ...

10 Then Abraham reached out his hand and took the knife to slaughter his son. 11 But the angel of the Lord called to him from heaven and said, "Abraham, Abraham!" And he said, "Here am I." 12 He said, "Do not lay your hand on the boy or do anything to him, for now I know that you fear God, seeing you have not withheld your son, your only son, from me."

II Kings 16:3 (King Ahaz of Judah, 8th century BCE)

But he walked in the way of the kings of Israel. He even made his son pass through the fire, according to the despicable practices of the nations whom the Lord drove out before the people of Israel.

II Kings 21:6 (King Manasseh of Judah, 7th century BCE)

And he made his son pass through the fire and used fortune-telling and omens and dealt with mediums and with necromancers. He did much evil in the sight of the Lord, provoking him to anger.

II Kings 23:10 (King Josiah of Judah, 7th century BCE, grandson of Manasseh)

And he defiled Topheth, which is in the Valley of the Son of Hinnom, that no one might burn his son or his daughter as an offering to Molech.

Leviticus 20:1-5 (see also Lev. 18:21)

20:1 The Lord spoke to Moses, saying, 2 "Say to the people of Israel, Any one of the people of Israel or of the strangers who sojourn in Israel who gives any of his children to Molech shall surely be put to death. The people of the land shall stone him with stones. 3 I myself will set my face against that man and will cut him off from among his people, because he has given one of his children to Molech, to make my sanctuary unclean and to profane my holy name. 4 And if the people of the land do at all close their eyes to that man when he gives one of his children to Molech, and do not put him to death, 5 then I will set my face against that man and will cut them off from among their people, him and all who follow him in whoring after Molech.

א וַיְהִי אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵׁלֶה וְהָאֶלהִים נִסָּה אָת־אַבְרָהֶם וַיּאׁמֶר אַלָיו אַבְרָהָם וַיּאֹמֶר הִנֵּנִי: ב וַיֹּאמֶר קַח־נָא אֶת־בִּנְדָ אָת־יְחִידְדָ אֲשָׁר־אָהַרָתָ אָת־יִצְחָק וְלֶדְ־לְדְ אָל־אָגָץ הַמְרִיֶּה אַשָּׁר־אָהַרִיּ אָמָר אַמַר וְהַעְלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה עַל אַחַד הֶהָרִים אֲשָׁר אֹמַר אַלֵידְ: ג וַיַּשְׁבֵּם אַבְרָהָם בַּבֹּקָר וַיְיַחֲבֹשׁ אֶת־חֲמֹרֹי וַיִּקַּח אֶת־שְׁנֵי נְעָרָיוֹ אָתֹּוֹ וְאֵת יִצְחֵק בְּנָוֹ ווְיָבַקַע עַלָּה וַיָּקָם וַיֵּלֶה אָל־הַמָּקום אָשָׁר־אְמַר־לָוֹ הַאָּלַהִים:

י וַיִּשְׁלַח אַבְרָהָם אֶת־יִדֹוֹ וַיִּקַח אֶת־הַמַּאֲכֶלֶת

לְשְׁחָט אֶת־בְּנְוֹ: יא וַיִּקְרָא אַלְיו מַלְאַך יְהוָה

קִשְׁחָט אֶת־בְּנְוֹ: יא וַיִּקְרָא אַלְיו מַלְאַך יְהוָה

מִן־הַשְׁמִים וַיָּאׁמֶר אַבְרָהָם | אַבְרָהָם וַיָּאמֶר הִנֵּנִי:

מִן־הַשְׁמִים וַיָּאמֶר אַבְרָהָם | אַבְרָהָם וַיָּאמֶר הִנֵּנִי:

מִן־הַשְׁמִים וַיָּאמֶר הַבְּרָהָם אָרָהַנֵּיַרָהַם | אַבְרָהָם וַיָּאמֶר הִנֵּנִי:

מִן־הַשְׁמִים וַיָּאמֶר הַבְּנִוֹ:

אַרְרָהָם וַיָּאמֶר הַנֵּנִי:

מִן־הַשְׁמִים וַיָּאמֶר הַבְּנְהַם וַיָּאמֶר הַנֵּנִי:

מְן־הַשְׁמִים וַיָּאמֶר הַנְתָי מִיִדְדָ אָמִריהַ בְּיָהֵים וַיָּאמָר הַנֵּנִיי

וַיַּּלֶךְ בְּדֶרֶךְ מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל וְגָם אֶת־בְּנוֹ הֶעֶכִיר בְּאֵש כְּתְעֲבוֹת הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הוֹרֵיש יְהוָה אֹתָם מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

וְהֶעֶכִיר אֶת־בְּנוֹ בְּאֵׁשׁ וְעוֹנֵן וְנִחֵשׁ וְעָשָׂה אָוֹב וְיִדְּעֹנֵים הִרְבָּה לַעֲשָׂוֹת הָרֵע בְּעֵינֵי יְהוָה לְהַכִעֵיס:

ַוְטִמֵּא אֶת־הַתֹּפֶת אֲשֶׁר בְּגֵי בֶני [בָז] ־הִגָּם לְבִלְתִּי לְהַעֲבִיר אִישׁ אֶת־בְּנָוֹ וְאֶת־בִּתֵּוֹ בְּאֵשׁ לַמְּלֶדְ

א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמְר: ב וְאָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תֹּאמַר אֲיָשׁ אִישׁ מִבְּנֵי יִשְׁרָאֵל וּמִן־הַגֵּר | הַגְּר בְּיִשְׁרָאֵל תִּאמַר יִתָּן מִזַּרְעָו לַמָּלָד מָוֹת יוּמְת הַגְּר בְּישָׁרָאֵל אֲשָׁר יִתַּן מִזַּרְעָו לַמָּלָד מָוֹת יוּמְת עַם הָאָרֶץ יִרְגְּמָהוּ בָאֲבֶן: ג וַאֲנִי אָתֵן אֶת־פְּנַי בָּאֵישׁ הַהוּא וְהִכְרַתִּי אֹתוֹ מִקֶרֶב עַמְוֹ כֵּי מִזַּרְעוֹ נְתַן לַמֹּלֶד לְמַעַן טַמֵּא אֶת־מִקְדָשִׁי וּלְחַלֵּל אֶת־שֵׁם קָּדְשִׁי: ד וְאָם הַעְלֵם יַעְלִימוּ עַם הָאָרֶץ אֶת־שֵׁם קָּרְשִׁי: ד וְאָם הַעְלֵם יַעְלִימוּ עַם הָאָרָץ הָתִן הַמַלְהָי הַמָּלֶד מִזַרְעוֹ הַהְוּא וּבְמִשִּי אַתוֹי וְהַכְרַמִּי אַנִי אָת־פְנַי בָּאַישׁ הַהוּוּא וּבְמִשְׁרַי הַמָּלָד מָקָרָר עַמְּם: אַחְדָיו לִזְנָוֹת אַחְתֵי הַמָּלֶך מָמֶלֶך מִקָּרָב עַמְם:

<u>The Teaching of Children</u> Exodus 12:26-27; 13:8, 14-15

12:26 And **when your children say to you, 'What do you mean by this service?'** 27 you shall say, 'It is the sacrifice of the Lord's Passover, for he passed over the houses of the people of Israel in Egypt, when he struck the Egyptians but spared our houses.'

13:8 **You shall tell your son** on that day, 'It is because of what the Lord did for me when I came out of Egypt.'

13:14 And **when in time to come your son asks you, 'What does this mean?'** you shall say to him, 'By a strong hand the Lord brought us out of Egypt, from the house of slavery. 15 For when Pharaoh stubbornly refused to let us go, the Lord killed all the firstborn in the land of Egypt, both the firstborn of man and the firstborn of animals. Therefore I sacrifice to the Lord all the males that first open the womb, **but all the firstborn of my sons I redeem**.'

Deuteronomy 6:4-7, 20-25

6:4 "Hear, O Israel: The Lord our God, the Lord is one. 5 You shall love the Lord your God with all your heart and with all your soul and with all your might. 6 And these words that I command you today shall be on your heart. 7 **You shall teach them diligently to your children**, and shall talk of them when you sit in your house, and when you walk by the way, and when you lie down, and when you rise.

6:20 "When your son asks you in time to come, 'What is the meaning of the testimonies and the statutes and the rules that the Lord our God has commanded you?' 21 then you shall say to your son, 'We were Pharaoh's slaves in Egypt. And the Lord brought us out of Egypt with a mighty hand. ... 24 And the Lord commanded us to do all these statutes, to fear the Lord our God, for our good always, that he might preserve us alive, as we are this day. 25 And it will be righteousness for us, if we are careful to do all this commandment before the Lord our God, as he has commanded us.'

Isaiah 54:13

All your children shall be taught by the Lord, and great shall be the peace of your children.

(The Talmud adds: Do not read banayich - your children, but bonayich - your builders / your scholars.)

Proverbs 1:8-9

8 Hear, my son, your father's instruction, and forsake not your mother's teaching, 9 for they are a graceful garland for your head and pendants for your neck. כו וְהָיָּה כִּי־יְאׁמְרָוּ אַלֵיכֶם בְּנֵיכֶם מְה הֵעֲבֹדָה הַזָּאת לְכֶם: כז וְאֲמַרְתֶּם זֶבַח־פֶּׁסַח הוּא לִיהוָה אַשֵׁר פְּסַח עַל־בְּתֵי בְנֵי־יִשְׁרָאֵל בְּמִצְרַיִם בְּנָגְפָו אֶת־מִצְרַיִם וְאֶת־בְּתֵינוּ הִצֵּיל ...

ח וְהַגַּדְתְּ לְבִנְךְ בַּיָּוֹם הַהָוּא לֵאמֹר בַּעֲבִוּר זֶה עְשָׂה יְהוֶה לִי בְּצֵאתַי מִמִצְרֵים:

יד וְהָיָּה כִּי־יִשְׁאֲלְדָ בִנְדָ מָחָר לֵאמִר מַה־זְּאָת וְאֲמַרְתְּ אֵלְיו כְּחָזֶק יָד הְוֹצִיאְנוּ יְהוְה מִמִּצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים: טו וַיְהִי כִּי־הִקְשֶׁה פַּרְעֹה לְשַׁלְחֵנוּ וַיַּהֲלֹג יְהוֹה כָּל־בְּכוֹר בְּאָרֶץ מִצְרִים מִבְּכֹר אָדָם וְעַד־בְּרַוֹר בְּהֵמֶה עַל־כֵּן אֲנִי זֹבֵׁח לַיהוֹה כָּל־כֶּטֶר רֶׁחֶם הַזְכָרִים וְכָל־בְּכוֹר בְּנַי אֶפְדֶה:

ד שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוֹוָה אֶּלֹהֵינוּ יְהוֹוָה | אֶחֶד: ה וְאֲהַכְתָּ אֵת יְהוֹוָה אֶלֹהֵיוּ הְבְכָל־לְבְרָךָ וּרְכָל־נַפְּשְׁךָ וּרְכָל־מְאֹדֶך: ו וְהָיֹוּ הַדְּבָרֵים הָאֵׁלֶה אֲשֶׁר אֵנֹכִי מְצַוּךָ הַיָּוֹם עַל־לְכָבֶדָ: ז וְשִׁנַּתְּם לְבָנִידְ וִדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁרְתְךָ בְּבֵיתֶׁדְ וּרְלֶכְתְךָ בַדֶּרֶדְ וִּבְשָׁכִבְּךָ וּבְקוּמֶדְ:

כ כִּיִיִשְׁאֲלְדָ בִנְדָ מְחָר לֵאמֹר מֵה הֲעֵדֹת וְהַחֻקִים וְהַמִּשְׁפָּטִׁים אֲשָׁר צִנְּה יְהוֹה אֱלֹהֵינוּ אֶתְכֶם: כָא וְאֲמַרְתַּ לְבִנְדְ עֲבָדֵים הָיֵינוּ לְפַרְעָה בְּמִצְרֵים כַא וְאֲמַרְתַ לְבִנְדָ עֲבָדֵים הָיֵינוּ לְפַרְעָה בְּמִצְרֵים וִיּצִׁיאֵנוּ יְהוֹה מִמִּצְרַים בְּיָד חֲזָקֵה: ... כִד וִיְצַוּנוּ יְהוֹה לַעֲשׂוֹת אֶת־כְּל־הַחֻקַּים הָאֵׁלֶה לְיִרְאָה אֶת־יְהוֹה אֶלֹהֵינוּ לְטִוֹב לְנוּ כָּל־הַיָּמִים לְחַיּתֵנוּ כָּהוֹיָה הַזְיָהוֹה אֶלֹהֵינוּ לְטִוֹב לְנוּ כָּל־הַיָּמִים לְחַיּתֹנוּ בְּהַיִּהם הַזֶּה: כַה וּצְדָקָה תִּהְיָהדְלְנוּ כֵּירוּשְׁמֹר לַעֲשׁוֹת אֶת־כְּלִהַמִצְוָה הַזֹּאַת לִפְנֵי יְהוֹה אֱלֹהֵינוּ כַּאֲשָׁעָר צִוְנוּ:

וְכָל־בְּנַיֵך לִמּוּדֵי יְהוְזֶה וְרַכ שְׁלָוֹם בְּנֵיִדִּ:

ח שְׁמַע בְּנִי מוּסַר אָבֵיךּ וְאַל־תִּטֹשׁ תּוֹרַת אִמֶד: ט כִּי | לְוְיַת חֵׁן הֵם לְרֹאשֶׁךְ וְאַנָקִים לְגַרְגְּרֹתֶידְ:

Proverbs 4:1-6

1 Hear, O sons, a father's instruction, and be attentive, that you may know understanding, 2 for I give you good precepts; do not forsake my teaching. 3 When I was a son with my father, tender, the only one in the sight of my mother, 4 he taught me and said to me, "Let your heart hold fast my words; keep my commandments, and live. 5 Get wisdom; get understanding; do not forget, and do not turn away from the words of my mouth. 6 Do not forsake her, and she will keep you; love her, and she will guard you.

Proverbs 29:15, 17

15 The rod and reproof give wisdom, but a child left to himself brings shame to his mother....

17 Discipline your son, and he will give you rest; he will give delight to your heart.

<u>Children's Characters and Parents' Responses</u> Genesis 25:21-28

21 Isaac prayed to the Lord for his wife, because she was barren. And the Lord granted his prayer, and Rebekah his wife conceived. 22 The children struggled together within her, and she said, "If it is thus, why is this happening to me?" So she went to inquire of the Lord. 23 And the Lord said to her, "Two nations are in your womb, and two peoples from within you shall be divided; the one shall be stronger than the other, the older shall serve the younger." 24 When her days to give birth were completed, behold, there were twins in her womb. 25 The first came out red, all his body like a hairy cloak, so they called his name Esau. 26 Afterward his brother came out with his hand holding Esau's heel, so his name was called Jacob. Isaac was sixty years old when she bore them. 27 When the boys grew up, Esau was a skillful hunter, a man of the field, while Jacob was a quiet man, dwelling in tents. 28 Isaac loved Esau because he ate of his game, but Rebekah loved Jacob.

Deuteronomy 21:18-21

18 If a man has a stubborn and rebellious son who will not obey the voice of his father or the voice of his mother, and though they discipline him, he will not listen to them, 19 then his father and his mother shall take hold of him and bring him out to the elders of his city at the gate of the place where he lives, 20 and they shall say to the elders of his city, 'This our son is stubborn and rebellious; he will not obey our voice; he is a glutton and a drunkard.' 21 Then all the men of the city shall stone him to death with stones. So you shall purge the evil from your midst, and all Israel shall hear, and fear.

א שָׁמְעַוּ בָּנִים מַוּסַר אָב וְׁהַקְשָׁיבוּ לְדַעַת בִּינָה: ב כֵּי לֻקַח טוֹב נְתַתִּי לְכָם תְוֹרָתִי אַל־תַּעֲזְבוּ: ג כִּי־בֵן הְיֵיתִי לְאָבֵי רַדְ וְיָחִיד לִפְנֵי אִמְי: ד וַיּדֵׁנִי ג כִּי־בֵן הְיֵיתִי לְאָבֵי רַדְ וְיָחִיד לִפְנֵי אִמְי: ד וַיּדֵׁנִי וַיָּאמֶר לִי יֵתְמָדְ־דְּבָרַי לִבֶּדְ שְׁמֻר מִצְוֹתַי וָחְיֵה ה קְנֵה חָרְמָה קְנֵה בִינָה אַל־תִּשְׁכֵח וְאַל־תִׁנ מֵאמְרֵי־פִי: ו אַל־תַּעַזְכָהָ וְתִשְׁמְרֶדְ אָקָבָרָ וְתִשְׁמְרֶדָ:

טו שֵׁבֶט וֲתוֹכַחַת יִתֵּן חְכְמְה וְנַעַר מְשֶׁלָּח מֵבִישׁ אָמְוֹ: ...

יז יַמֵּר הַבְּרְ וִינִיתֶדְ וְיִתֵּן מַצְּדַנִּים לְנַפְּשֶׁדִ:

כא וַיֶּעְהַי יִצְחָק לַיהוָה לְנַכַח אָשְׁתוֹ כֵּי עֵקָרָה הְוֹא וַיֵּעְתָר לוֹ יְהֹוָה וַתַּזַה רִבְקָה אִשְׁתוֹ כב וַיִּתְרְצֵצָוּ הַבָּנִים בְּקָרְבָּה וַתַּאמֶר אִם־בֵּן לָמָה כב וַיִּתְרְצֵצָוּ הַבָּנִים בְּקָרְבָּה וַתָּאמֶר אִם־בֵּן לָמָה זֶה אָגְכִי וַתֵּלֶך לְדְרָשׁ אֶת־יְהוֹה: כג וַיֹּאמֶר יְהוֹה לָה שְׁנֵי גֹייִם [גוֹים] בְּבִטְנֵה וּשְׁנֵי לְאָמִים מִמֵעַיָך לְה שְׁנֵי גֹייִם [גוֹים] בְּבִטְנֵה וּשְׁנֵי לָאָמִים מִמֵעַיָר לָה שְׁנֵי גֹייִם [גוֹים] בְּבִטְנֵה וְהַנֵּה תוֹמָם בְּבִטְנָה: יִפְּתְרָזּוּ וּלְאם מִלְאִם גָאֶמָין וְרַב יַעְבָר צָעִיר: כר וַיִּמְלְאָוּ יָמֶיה לְלָאָם גָאָמָין וְרַב יַאָביר אָמָים מִמַעַיָר כה וַיִּמָש הָרָאשוֹן אַדְמוֹנִי כָּלְאָם גָאָקָרָ וְהַנֵּה תוּמָם כה וַיִּצָא הָרִאשוֹן אַדְמוֹנִי כָּלָדָת אָיחָיו וְיָיָדָו כה וַיִּצָא הָרִאשוֹן בּיָשְׁרָים יָלָבָרָת אָיחָין אַיָרַים וּיָקַרְאוּ שְׁמָו נַיַשְׁוּי כוּימָן בְּעָקָב וְיִצָּחָק הַרַיַיִים שְׁנָה בְּלָדֶת אֹתְם: כוּ וְאַחְנִי־בָין יִצָּא אָחִיו וְיָיָדִי הָהָהי עֵשְׁוּן אִישׁ יוֹדַעַ צַיִד אַישׁ שְׁתָר יִמָקַר וְיָבָרָר אָתָשָׁים הָּם ישִׁב אָהָלִים: כח וַיָּאָהָר בָיָדָה אָתָביים הָבָּקָרָר אַיָּרָרָים הָּה יַצָּין בְּבָּנִים בְיָרָבָה אַרָר אָמָר יִבָּבָן כּיקַרָר בַיָּרָר בָיָרָר בַיָּנָר אָמָר בַיָּקוֹם בּייבַיָר בְּים שְׁנָה בְּבָרָר אַתָּלָר אַיִים שָּיָר בִיָּרָר בּגָישָׁרָר אָים בּיַיָרָים בּירַיָּי בַיָּין בָרָשָּרָר וּיָרָרָן אָמָר בַיָּעָרָר בָיָים בּיַיָרָים הַיהַיַיָּבָין בָּיָרָים אָרָרָים אָרָישָּרָרָים

יח פּי־יִהְיָה לְאִישׁ בֵּן סוֹרֵר וּמוֹדֶה אֵינְנָוּ שׂמֵׁעַ בְּקוֹל אָבָיו וּבְקוֹל אִמְוֹ וִיִסְרָוּ אֹתוֹ וְלָא יִשְׁמַע אַלֵּיהֶם: יט וְתָפְשׁוּ בִוֹ אָבְיו וְאָמֶוֹ וְהוֹצִיאוּ אֹתוֹ אָלִיהֶם: יט וְתַפְשׁוּ בִוֹ אָבְיו וְאָמֶוֹ וְהוֹצִיאוּ אֹתוֹ אָל־זִקְנֵי עִירוֹ בְּנֵנְוּ זָה סוֹרֵר וּמֹדֶה אֵינֶנָוּ שֹׁמֵעַ אָל־זִקְנֵי עִירוֹ בְּנֵנְוּ זֶה סוֹרֵר וּמֹדֶה אֵינֶנָוּ שֹׁמֵעַ הָּלְבֶנוּ זוֹלֵל וְסֹבֵא: כא וּרְגָּמֶהוּ כָּל־אַנְשֵׁׁי עִירְוֹ בְאָבָנִים וְמֵת וּבְעַרְתָ הָרֶע מִקּרְבֶּךָ וְכָל־יִשְׂרָאָל יִשְׁמִעוּ וְיָרֵאוּ:

Proverbs 10:1

The proverbs of Solomon. A wise son makes a father glad, but a foolish son is a sorrow to his mother.

<u>The Inspiration of Children</u> I Samuel 2:18-26; 3:1-18

2:18 Samuel was ministering before the Lord, a boy clothed with a linen ephod. 19 And his mother used to make for him a little robe and take it to him each year when she went up with her husband to offer the vearly sacrifice. 20 Then Eli would bless Elkanah and his wife, and say, "May the Lord give you children by this woman for the petition she asked of the Lord." So then they would return to their home. 21 Indeed the Lord visited Hannah, and she conceived and bore three sons and two daughters. And the young man Samuel grew in the presence of the Lord. 22 Now Eli was very old, and he kept hearing all that his sons were doing to all Israel, and how they lay with the women who were serving at the entrance to the tent of meeting. 23 And he said to them, "Why do you do such things? For I hear of your evil dealings from all the people. 24 No, my sons; it is no good report that I hear the people of the Lord spreading abroad. 25 If someone sins against a man, God will mediate for him, but if someone sins against the Lord, who can intercede for him?" But they would not listen to the voice of their father, for it was the will of the Lord to put them to death. 26 Now the boy Samuel continued to grow both in stature and in favour with the Lord and also with man.

3:1 Now the young man Samuel was ministering to the Lord under Eli. And the word of the Lord was rare in those days; there was no frequent vision. 2 At that time Eli, whose eyesight had begun to grow dim so that he could not see, was lying down in his own place. 3 The lamp of God had not yet gone out, and Samuel was lying down in the temple of the Lord, where the ark of God was. 4 Then the Lord called Samuel, and he said, "Here I am!" 5 and ran to Eli and said, "Here I am, for you called me." But he said, "I did not call; lie down again." So he went and lay down. 6 And the Lord called again, "Samuel!" and Samuel arose and went to Eli and said, "Here I am, for you called me." But he said, "I did not call, my son; lie down again." 7 Now Samuel did not yet know the Lord, and the word of the Lord had not yet been revealed to him. 8 And the Lord called Samuel again the third time. And he arose and went to Eli and said, "Here I am, for you called me." Then Eli perceived that the Lord was calling the young man. מִשְׁלֵי שְׁלֹמָה בֵּן חָכָם יְשַׂמַּח־אָב וּבֵן 'בְּסִיל תּוּגַת אִמְוֹ:

יח וּשָׁמוּאֶל מִשָּׁרֵת אֶת־פָּנֵי יְהוָה נַּעַר חַגוּר אָפּוֹד בֵּד: יט וּמַעֵיל קַטֹן תַעֲשָׁה־לָוֹ אָמוֹ וְהַעַלְתֵה לְוֹ מִיָּמֵים | יַמִימַה בַּעַלוֹתָה אָת־אִישָׁה לְזְבָּחַ אֶת־זֶבַח הַיָּמֵים: כ וּבַרָּך עֵלִי אֵת־אֵלְקַנַה ואָת־אָשָׁתוֹ ואַמַר יַשָּׂם יְהוֹה לְדָ זֶׁרַע מִז־הַאָשָׁה הַזֹּאַת הַחַת הַשָּׁאַלָה אֲשֶׁר שָׁאַל לַיהוָה וְהַלְכוּ לִמְקֹמְוֹ: כא כֵּי־פָּקָד יִהוְה אֶת־חַנְּה וַתַּהַר וַתֵּלֶד שׁלשה־בַנִים ושׁתֵי בַנוֹת וַיְּגְדֵל הַנַּעַר שׁמוּאָל עִם־יִהֹוֶה: כב וִעֵלִי זָקֵן מִאָד וִשָּׁמַע אֵת כָּל־אֲשֶׁר יַעֵשׂוּן בַנַיוֹ לְכַל־יִשְׂרָאֶל וְאָת אֲשֵׁר־יִשְׁכָּבָן אָת־הַנַּשִׁים הַצִּכְאות פַּתַח אָהָל מוֹעֵד: כג וַיִּאמֵר להם למה תעשון כדברים האלה אשר אנכי שׁמֵעַ אֶת־דִּבְרֵיכֶם רְעִים מֵאָת כָּל־הָעָם אֵלֵה: כד אַל בַנֵי כִּי לִוֹא־טוֹבֵה הַשָּׁמִעָה אֲשֵׁר אַנֹכֵי שׁמֹע מעברים עם־יהוה: כה אם־יָחֵטא אישׁ לאיש ופללו אלהים ואם ליהוה וחטא־איש מי יתפַלָל־לוּ וּלָא ישמעוֹ לְקוֹל אַבִיהֶם כִּי־חַפָּץ יהוה להמיתם: כו והנער שמואל הלך וגדל וטוב גם עם־יהוה וגם עם־אַנשים:

א והַנַּעַר שמוּאָל מִשָּׁרֵת אָת־יִהוָה לִפְנֵי עֵלִי וּדִבַר־יִהֹוָה הַיֵה יַקֵּר בַּיַמֵים הָהֶם אֵין חַזְוֹן נִפְרֵץ: בוַיָהִי בַּיָּוֹם הַהוּא וִעֵלִי שֹׁכֵב בִּמָקוֹמָוֹ וְעֵינַוֹ [וְעֵינֵיוֹ] הֶחֵלּוּ כֵהוֹת לָא יוּכַל לְרָאוֹת: גוְנֵר אַלהִים טֵרֵם יִכְבֶּה וּשָׁמוּאֵל שֹׁכֵב בְּהֵיכֵל יְהוֹה ד ויּקרָא אֵלהֵים: ארוֹז יהוה אשר־שם אַל־שמוּאַל ויאמר הנַני: ה וירץ אַל־עַלי ויאמר הַנִּנִי כֵּי־קָרֵאתָ לִי וַיָּאמֶר לְא־קָרָאתִי שְׁוּב שָׁכָב וַיֶּלֵך וַיִּשֶׁכֵּב: ו וַיִּסֵף יִהוֹה קָרָא עוֹד שָׁמוּאָל וַיָּקָם שָׁמוּאֵל וַיֵּלֵך אֵל־עֵלִי וַיִּאמֶר הִנְנִי כֵּי קָרָאתָ לִי וַיָּאמֶר לְא־קָרָאתִי בִנִי שִׁוּב שִׁכַב: זוּשִׁמוּאֶל טֶרֶם יַדַע אֶת־יִהוָה וְטֶרֶם יִגָּלֶה אֶלִיו דְּבַר־יִהוָה: ח וַיּׁסֵף יִהוָה קִרָא־שִׁמוּאֵל בַּשִּׁלִשִׁית וַיָּקָם וַיֵּלֵך אֵל־עֵלִי וַיָּאמֵר הִנְנִי כֵּי קָרָאתָ לִי וַיָּבֵן עֵלִי כֵּי יהוה קרא לנער:

9 Therefore Eli said to Samuel, "Go, lie down, and if he calls you, you shall say, 'Speak, Lord, for your servant hears." So Samuel went and lay down in his place. 10 And the Lord came and stood, calling as at other times, "Samuel! Samuel!" And Samuel said, "Speak, for your servant hears." 11 Then the Lord said to Samuel, "Behold, I am about to do a thing in Israel at which the two ears of everyone who hears it will tingle. 12 On that day I will fulfill against Eli all that I have spoken concerning his house, from beginning to end. 13 And I declare to him that I am about to punish his house forever, for the iniquity that he knew, because his sons were blaspheming God, and he did not restrain them. 14 Therefore I swear to the house of Eli that the iniquity of Eli's house shall not be atoned for by sacrifice or offering forever." 15 Samuel lay until morning; then he opened the doors of the house of the Lord. And Samuel was afraid to tell the vision to Eli. 16 But Eli called Samuel and said, "Samuel, my son." And he said, "Here I am." 17 And Eli said, "What was it that he told you? Do not hide it from me. May God do so to you and more also if you hide anything from me of all that he told you." 18 So Samuel told him everything and hid nothing from him. And he said, "It is the Lord. Let him do what seems good to him."

Psalm 8:3

Out of the mouth of babies and sucklings, you have established strength because of your foes, to still the enemy and the avenger.

Isaiah 11:6

The wolf shall dwell with the lamb, and the leopard shall lie down with the young goat, and the calf and the lion and the fattened calf together; and a little child shall lead them. ט וַיּאמר עֵלֵי לִשָׁמוּאֵל לֵךְ שִׁכַב וְהַיָה אָם־יִקָרָא אַלִיך ואַמְרַתַּ דַבֶּר יְהוֹה כֵּי שֹׁמֵעַ עַבָדָך וַיָּלָד שָׁמוּאֶל וַיִּשָּׁכֵּב בִּמְקוֹמִו: י וַיְּכָא יְהוְה וַיְּתִיַצֵּב וַיָּקָרַא כְפַעַם־בְּפַעַם שָׁמוּאֵל | שָׁמוּאֵל וַיָּאמָר שמואל דַבָּר כִּי שֹמֵעַ עַרָדֶר: יא ויָאמֶר יהוָה אַל־שמוּאָל הַנָּה אַנֹכִי עֹשָׂה דַבָּר בִּיִשְׂרָאָל אֲשֶׁר כַּל־שִׁמְעוֹ תִּצְלֵינַה שִׁתֵּי אַזְנַיו: יב כַּיָּוֹם הַהוּא אַקים אָל־עֵלִי אָת כַּל־אַשֵׁר דְבָרָתִי אָל־בֵּיתוֹ הָחֵל וְכַלֵה: יג וְהָגֵּדְתִי לוֹ כֵּי־שֹׁפֵט אַנֵי אֶת־בֵּיתוֹ עַד־עוֹלָם בַּעָוֹן אֵשֶׁר־יַדַע כֵּי־מִקַלְלָים לָהֵם בַּנִיו וּלָא כְהָה בַּם: יד וִלָכֵן נִשְׁבַּעָתִּי לְבֵית עֵלִי עַוֹן בֵּית־עֵלי בזבה ובמנחה אם־יתכּפֿר עַד־עוֹלַם: טו וַיִּשָׁכַב שָׁמוּאָל עַד־הַבּקר וַיִפָּתָח אָת־דַּלְתוֹת בֵּית־יִהוָה וּשָׁמוּאָל יֵרָא מֵהַגִּיד אָת־המראה אָל־עָלי: טז ויקרא עָלי אָת־שׁמוּאָל וַיָּאמר שמוּאָל בַנִי וַיָּאמר הַנֵּנִי: יז וַיּאמר מה הַדָּבַר אָשׁר דְּבֵּר אֵלֵיך אַל־נַא תְכַחֵד מִמֵנִּי כִּה ַיַעֵשָּׁה־לְךָ אֱלֹהִים וְכִה יוֹסִיף אָם־תִּכַחֵד מִמֶּנִי דַּבָּר מַכַּל־הַדָּבַר אֲשֶׁר־דִּבָּר אָלֵידָ: יח וַיַּגָּד־לִוֹ שִׁמוּאֵל אֶת־כַּל־הַדְּבַרִים וִלְא כְחֵד מִמֵּנוּ וַיֹאמֶר יהוה הוא הטוב בעינו יעשה:

מִפִּי עִוֹלְלִים | וְיֹנְקִיםׂ יִסָּדְתָּ עִׂז לְמַעַן צוֹרְרֶיִדְ לְהַשְׁבֵּית אוֹיֵב וּמִתְנַקֵם:

וְגָר זְאֵב אָם־בֶּּבֶשׁ וְנָמֵר אָם־גְּדֵי יִרְבָּץ וְאֵׁגָל וּכְפֵיר וּמְרִיא יַחְדָּו וְנַעַר קָטָׂן נֹהֵג בֶּם:

Christian Texts on Children

Matthew 18

1 At that time the disciples came to Jesus, saying, "Who is the greatest in the kingdom of heaven?" 2 And calling to him a child, he put him in the midst of them 3 and said, "Truly, I say to you, unless you turn* and become like children, you will never enter the kingdom of heaven. 4 Whoever humbles himself like this child is the greatest in the kingdom of heaven. 5 "Whoever receives* one such child in my name receives me, 6 but whoever causes one of these little ones who believe in me to sin,* it would be better for him to have a great millstone fastened around his neck and to be drowned in the depth of the sea.

Matthew 19

13 Then children were brought to him that he might lay his hands on them and pray. The disciples rebuked the people, 14 but Jesus said, "Let* the little children come to me and do not hinder them, for to such belongs the kingdom of heaven." 15 And he laid his hands on them and went away.

Mark 10

13 And they were bringing children to him that he might touch them, and the disciples rebuked them. 14 But when Jesus saw it, he was indignant and said to them, "Let* the children come to me; do not hinder them, for to such belongs the kingdom of God. 15 Truly, I say to you, whoever does not receive* the kingdom of God like a child shall not enter it." 16 And he took them in his arms and blessed them, laying his hands on them. ¹Έν ἐκείνῃ τῇ ὥϼὰ προσῆλθον οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ λέγοντες, Τίς ἄρα μείζων ἐστὶν ἐν βασιλεία οὐρανῶν; τñ τῶν $^{2}\kappa\alpha$ προσκαλεσάμενος παιδίον ἔστησεν αὐτὸ ἐν μέσω αὐτῶν ³καὶ εἶπεν, Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, έαν μή στραφητε και γένησθε ώς τα παιδία, οὐ μὴ εἰσέλθητε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. ⁴ὅστις οὖν ταπεινώσει ἑαυτὸν ώς τὸ παιδίον τοῦτο, οὗτός ἐστιν ὁ μείζων έν τῆ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. ⁵καὶ ὃς ἐὰν δέξηται εν παιδίον τοιοῦτο ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ δέχεται. ΘΌς δ' ἂν σκανδαλίση ένα τῶν μικρῶν τούτων τῶν πιστευόντων εἰς ἐμέ, συμφέρει αὐτῷ ἵνα κρεμασθῆ μύλος όνικὸς περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ καταποντισθη ἐν τŵ πελάγει τῆς θαλάσσης.

¹³Τότε ποοσηνέχθησαν αὐτῷ παιδία, ἵνα τὰς χεῖρας ἐπιθῆ αὐτοῖς καὶ ποοσεύξηται: οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπετίμησαν αὐτοῖς. ¹⁴ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν, Ἄφετε τὰ παιδία καὶ μὴ κωλύετε αὐτὰ ἐλθεῖν ποός με, τῶν γὰο τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. ¹⁵καὶ ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας αὐτοῖς ἐπορεύθη ἐκεῖθεν.

¹³Καὶ προσέφερον αὐτῷ παιδία ἵνα αὐτῶν ἄψηται: οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπετίμησαν αὐτοῖς.
¹⁴ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ἠγανάκτησεν καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ἄφετε τὰ παιδία ἔρχεσθαι πρός με, μὴ κωλύετε αὐτά, τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. ¹⁵ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὃς ἂν μὴ δέξηται τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ ὡς παιδίον, οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν. ¹⁶καὶ ἐναγκαλισάμενος αὐτὰ κατευλόγει τιθεὶς τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτά.

I Corinthians 14:20

Brothers, do not be children in your thinking. Be infants in evil,* but in your thinking be mature.*

I Peter 2

1 So put away all malice and all deceit and hypocrisy and envy and all slander. 2 Like newborn infants, long for the pure spiritual* milk, that by it you may grow up* into salvation— 3 if indeed you have tasted that the Lord is good. ²⁰ Άδελφοί, μὴ παιδία γίνεσθε ταῖς φρεσίν, ἀλλὰ τῆ κακία νηπιάζετε, ταῖς δὲ φρεσὶν τέλειοι γίνεσθε.

¹Ἀποθέμενοι οὖν πᾶσαν κακίαν καὶ πάντα δόλον καὶ ὑποκρίσεις καὶ φθόνους καὶ πάσας καταλαλιάς, ²ὡς ἀρτιγέννητα βρέφη τὸ **λογικὸν** ἄδολον γάλα ἐπιποθήσατε, ἵνα ἐν αὐτῷ **αὐξηθῆτε** εἰς σωτηρίαν, ³εἰ ἐγεύσασθε ὅτι χρηστὸς ὁ κύριος.

παιδίον, n {pahee-dee'-on}

1) a young child, a little boy, a little girl 1a) infants 1b) children, little ones 1c) an infant 1c1) of a (male) child just recently born 1d) of a more advanced child; of a mature child; 1e) metaph. children (like children) in intellect

στρέφω, v {stref-o}

1) to turn, turn around 2) to turn one's self (i.e. to turn the back to one 2a) of one who no longer cares for another) 2b) metaph. to turn one's self from one's course of conduct, i.e. to change one's mind

σκανδαλίζω, v {skan-dal-id'-zo}

1) to put a stumbling block or impediment in the way, upon which another may trip and fall, metaph. to offend 1a) to entice to sin 1b) to cause a person to begin to distrust and desert one whom he ought to trust and obey 1b1) to cause to fall away 1b2) to be offended in one, i.e. to see in another what I disapprove of and what hinders me from acknowledging his authority 1b3) to cause one to judge unfavourably or unjustly of another 1c) since one who stumbles or whose foot gets entangled feels annoyed 1c1) to cause one displeasure at a thing 1c2) to make indignant 1c3) to be displeased, indignant

1) to send away 1a) to bid going away or depart 1a1) of a husband divorcing his wife 1b) to send forth, yield up, to expire 1c) to let go, let alone, let be 1c1) to disregard 1c2) to leave, not to discuss now, (a topic) 1c21) of teachers, writers and speakers 1c3) to omit, neglect 1d) to let go, give up a debt, forgive, to remit 1e) to give up, keep no longer 2) to permit, allow, not to hinder, to give up a thing to a person 3) to leave, go way from one 3a) in order to go to another place 3b) to depart from any one 3c) to depart from one and leave him to himself so that all mutual claims are abandoned 3d) to desert wrongfully 3e) to go away leaving something behind 3f) to leave one by not taking him as a companion 3g) to leave on dying, leave behind one 3h) to leave so that what is left may remain, leave remaining 3i) abandon, leave destitute

ἔ $g\chi o \mu \alpha i, v$ {er'-khom-ahee}

1) to come 1a) of persons 1a1) to come from one place to another, and used both of persons arriving and of those returning 1a2) to appear, make one's appearance, come before the public 2) metaph. 2a) to come into being, arise, come forth, show itself, find place or influence 2b) be established, become known, to come (fall) into or unto 3) to go, to follow one

δέχομαι, v {dekh'-om-ahee}

1) to take with the hand 1a) to take hold of, take up 2) to take up, receive 2a) used of a place receiving one 2b) to receive or grant access to, a visitor, not to refuse intercourse or friendship 2b1) to receive hospitality 2b2) to receive into one's family to bring up or educate 2c) of the thing offered in speaking, teaching, instructing 2c1) to receive favourably, give ear to, embrace, make one's own, approve, not to reject 2d) to receive. i.e. to take upon one's self, sustain, bear, endure 3) to receive, get 3a) to learn

κακία,*n* {kak-ee'-ah}

1) malignity, malice, ill-will, desire to injure 2) wickedness, depravity 2a) wickedness that is not ashamed to break laws 3) evil, trouble

τέλειος, a {tel'-i-os}

1) brought to its end, finished 2) wanting nothing necessary to completeness 3) perfect 4) that which is perfect 4a) consummate human integrity and virtue 4b) of men 4b1) full grown, adult, of full age, mature

λογικός, a {log-ik-os'}

1) pertaining to speech or speaking 2) pertaining to the reason or logic 2a) spiritual, pertaining to the soul 2b) agreeable to reason, following reason, reasonable, logical

αὐξάνω,v {owx-an'-o}

1) to cause to grow, augment 2) to increase, become greater 3) to grow, increase 3a) of plants 3b) of infants 3c) of a multitude of people 3d) of inward Christian growth

Texts chosen by Thomas Bonneville